

Temporers agrícoles migrants, treballadors tant essencials com vulnerables

Com cada mes de juny, ens trobem a Lleida en plena campanya agrícola i és un bon moment per recordar que qui recull i envasa la fruita i verdura que mengem cada dia són treballadors temporals que venen de l'estranger. Són principalment persones del Magreb, l'Àfrica subsahariana, Europa de l'Est i Amèrica Llatina. Fan un treball tant essencial com dur que nosaltres ja no volem fer, però sovint s'enfronten a situacions d'exclusió i marginació social, com podem veure a les notícies de començament de la campanya agrària any rere any. Aquestes inclouen condicions d'habitatge i treball precàries, causades per la temporalitat de la feina, mobilitat geogràfica i menys garantia dels seus drets, especialment els que treballen en situació irregular.

Des de la Universitat de Lleida i l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida, amb el projecte de recerca AGROMISALUD estem indagant en com aquestes condicions de vida precàries afecten la seva salut i accés al sistema de salut i protecció social.

Aquesta situació de precarietat a la qual es veuen exposats aquests treballadors essencials comporta també dificultat per alimentar-se de manera suficient i saludable.

De fet, estudis d'altres països indiquen que un 87% dels temporers agrícoles pateixen inseguretats alimentària. Per una part, el nostre estudi està mostrant que moltes vegades no tenen diners per comprar menjar directament, viuen lluny dels supermercats i botigues de queviures, no tenen com anar ni temps per fer les compres, i el seu projecte econòmic se centra a estalviar el màxim possible, a costa de les seves necessitats d'aliments i materials. En conseqüència, la seva alimentació és insuficient, poc variada i poc saludable, el que comporta problemes de salut com problemes dentals, digestius i nefrològics, o diabetis, entre d'altres. A més, no en tots els casos poden viure en llocs amb cuina o nevera, electricitat, aigua corrent i potable, desfet de residus, recollida d'escombraries, i altres condicions higièniques, el que és un factor de risc per a la contaminació dels aliments i l'aigua i la contracció de malalties. Per exemple, durant la pandèmia Covid van patir dificultats per complir les mesures preventives a causa d'aquesta precarietat i sobreocupació residencial, ja que acostumen a viure i dormir en espais reduïts. Per altra part, les ONG juguen un paper clau a través de donacions

ERICA BRIONES VOZMEDIANO

Professora d'Infermeria de la Universitat de Lleida

i bancs d'aliments, però aquests han de ser culturalment acceptables per tal d'evitar el malbaratament alimentari. En aquest sentit, la pandèmia va tindre un impacte positiu, reforçant la col·laboració entre les ONG i les institucions públiques.

Per tant, les subvencions alimentàries són un suport necessari per combatre la pobresa material d'aquestes persones, en comptes d'una mesura d'ajuda temporal, ja que cal no oblidar que es tracta d'un problema d'injustícia social.

Fan una feina dura i sovint s'enfronten a situacions d'exclusió i marginació social

La seva alimentació és insuficient, poc saludable i comporta problemes de salut

Les subvencions alimentàries són un suport necessari per aquestes persones

La pandèmia va fer que les institucions públiques i les ONG col·laboressin més